

bankli utca 43

nagyapa,
hat éve már csak, meghalt nagyapa,
így — meg egy mécses az égő halott
városra — és egy bankli a kamarában
egy emlék, valami polcon, valahol
bennem:

Nagy Zsuka

nagyapa, szájában faszeg,
a bankliban a foga, én a sámfán
diót török a kiskalapáccsal —
*vajon ezzel törte be nagyanyám
fejét, mikor részeg volt?*
sarokban szörnyszülött vaskályha,
mélytányér az ölben, kézben
műanyag kanál, a bankli mellett állok,
nagyapa etet —
*ezzel a kézzel zárta rá anyámra
a pinceajtót, krumplibogarak között
zokogni hagyva éjszaka?*
a kapuba kiállva, szakadt atlétában,
mint egy mindennapi cézár, vagy
döbrögi, hátát az ajtófélfának, vakarja,
dörzsöli, a pörköltsaft rúzsza minden nap
először neki jártam, beleestem karjaiba,
hogy ott már jó, biztonságos —
*ez az ember ütötte az ébredő kamaszt,
karácsonyfa nélküli ünnepek alatt,
csak neki jutott hús?*
mindig csak csinos csizmát
készített, de a parasztembernek
trampli, görcsös lába volt,
nem értek a kecses lábbelikbe
megátalkodott, makacs öreg,
nagyanyám nyers húst hord
a konyháról, neki, főz, mos,
takarít, árul, ölel, ha kell —
nagyapa, az emberek közé ment
— mondja nagyanyám —
és nagyapa valahol a gondúzóban,
a négyes kocsmában torzítja arcát
és lelkében terroristát játszik

nem volt jó semmire, nagyapám,
csak egy dolog volt jó benne,
hogy engem szeretett —
*(és most képzeljétek, jelentkezett,
a fáskamrából két üveg vodka került elő,
nagyapa hová bújtál?)*

november

ülök barokkosan,
egy patetikus sorban,
zsebembe gyűröm ezt a napot is —
valaki összemosta az időt, a színeket,
centrifugál, szeretkezik, kitergeti,
és mint kifestőket kisgyerek kezébe,
adja át a holnapot, satírozza, firkálja,
kimegy a vonalból, eső, köd lesz,
gennyedzik, szaga van a versnek,
késő szüretelésű vesztergomit rá —

és később mássz ki egy ablakon,
keresd meg azt a fát,
és érezd, ahogy aszott mellével,
kiélt testével rád fekszik az ősz —